

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Militarismens Fallit

Citation: Larsen, Karl: "Militarismens Fallit", i Larsen, Karl: *Militarismens Fallit*, Nyt Nordisk Forlag, 1919, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_18-shoot-idm139929085857744/facsimile.pdf (tilgået 28. oktober 2021)

Anvendt udgave: Militarismens Fallit

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

tes, maatte blive Krigere, militære Erobrere, der havde lært at lyde kyndige Krigshøvdinge og kunde byde over Undergivne, de maatte som Herre forstaa at administrere nye Landerhvervelser, der militært skulde sikres mod at gaa tabt igen, de blev Landhandlere og anden Slags nøgterne Forretningsfolk.

Og de ældste og ældre Pionerers Efterkommere kunde intet Øjeblik hvile paa deres Laurbær. Deres Land var netop et af Krigslykke og Handelschance formet Koloniland, der ikke laa roligt afbalanceret indenfor naturlige Grænser og husede en i Oprindelse og Udvikling nationalt ensartet Befolkning. Omkring en Krigsherre og en Krigsfane maatte Prøjserne naturligt samles. Den præjsiske Stat, som deres Historie i en dem alle bevidst Tid havde skabt, maatte blive en Art timelig Guddom, som Pionerfolket tjente i fælles Vilje til, økonomisk og kultureit, at hævde og udvikle denne Samfundsbygning, der var tømret op efterhaanden, som Bjælkehuse i jomfruelig Skov, der mere og mere ryddes omkring dem.

Prøjsens Historie fra Middelalderens Korstogs-dage mod Slaverne over Frederik den Stores Erobring af Schlesien og de polske Lande til Wilhelm den Førstes Tider er en stadig videre Udbredelse af de præjsiske »Farver«. Det er træffende, naar den kendte præjsiske Nationalsang synger: »Jeg er en Prøjser; kender I mine *Farver?*« Mine